

anys a Pàdua, ciutat on morí—. La fonda fou fundada per Pietro Nicolazzi Primatesta, un exiliat nacionalista devot, *naturalment*, d'aquest sant.

El llibre recull els esdeveniments més destacats d'aquests cent cinquanta anys d'història. Uns fan referència al funcionament de l'hotel, des del tracte familiar que la direcció sempre ha intentat oferir als treballadors fins al clima general, també familiar, amb els clients, tant els fixos com els més excepcionals, incloent-hi personatges com Ava Gardner o el mariscal Pétain. Nicolazzi subratlla l'important paper que han tingut les dones en aquest i en molts altres establiments similars. Uns altres fets tenen a veure amb la història de la ciutat. L'establiment hi enllaça per una circumstància geogràfica —es troba en l'indret que ocupava fins al moment de la desamortització de Mendizábal el convent de Sant Francesc, del qual encara queden alguns vestigis— i per una circumstància personal —l'actual propietària s'identifica amb la fe i esperit d'acolliment que caracteritza la vida monàstica—. Finalment, uns altres fets relacionen directament l'hotel amb episodis que van sacsejar tota la societat gironina, com ara la Guerra Civil, durant la qual l'hotel va ser col·lectivitzat, o els aiguats de 1940 i 1970, sobretot aquest últim, que

en va malmetre els arxius. Algunes disposicions legislatives van condicionar el desenvolupament de l'hotel, com la política de Manuel Fraga Iribarne al capdavant del Ministeri d'Informació i Turisme, que va prohibir que els menjadors dels hotels fossin restaurants oberts al públic. El menjador del Peninsular va haver de tancar.

Completen l'obra, que conté nombroses il·lustracions, textos de Narcís Jordi Aragó, Narcís Comadira, Josep M. Fonalleras, Jaume Fàbrega, Joan Ferrer, Enric Mirambell, Guillem Terribes i Joaquim Nadal, entre altres.

No es tracta d'un llibre d'història, però sí d'una obra plena d'ingredients útils per a qui vulgui estudiar-la a partir de la vida quotidiana de la ciutat de Girona que s'ha viscut durant un segle i mig en un mateix indret, que bé es podria anomenar la «península nicolazziana» en honor de la família que l'ha regentat d'ençà de 1853.

Josep Casellas

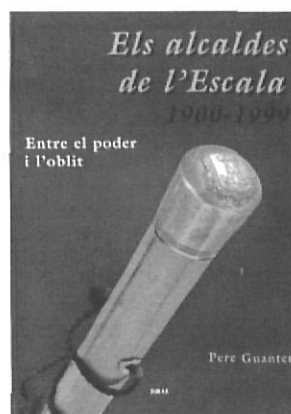
Alcaldes per a la història

GUANTER, Pere.
Els alcaldes de l'Escala (1900-1999).
Entre el poder i l'oblit.
Brau Edicions, Figueres, 2003.

D'entrada, pot semblar una exageració atorgar el qualificatiu d'excepcional a un llibre sobre els alcaldes del segle XX a l'Escala. De publicacions sobre alcaldes tothom n'ha vist una o altra, i justament l'Escala es caracteritza per ser capdavantera en la gestió del seu patrimoni cultural, cosa que dona lloc a molts llibres, publicacions periòdiques consolidades, audiovisuals i tota la varietat possible d'edicions en d'altres suports. Per tant, on rau l'excepcionalitat?

Habitualment, els llibres o publicacions sobre els alcaldes de tal lloc o tal altre, us puc ben assegurar que rarament superen l'estadi de la galeria de retrats. Els fa una gran il·lusió, als edils d'aquest país, sortir retratats en alguna publicació juntament amb els seus antecessors i successors. Així, els maldecaps que indubtablement comporta portar la vara municipal tenen almenys aquesta compensació simbòlica de passar a la història.

El llibre de Pere Guanter és tota una altra cosa. El fet d'historiar i descriure els alcaldes de l'Escala del segle XX és només el teló de fons d'un estudi excepcional de sociologia, economia, història i política, centrat en

l'àmbit local escalenc però —com passa en les obres punteres—, que el transcendeix i té una lectura general, d'interès per a tothom.

La ja constatada aptitud per a la bona gestió de l'alcalde, Josep Maria Guinart, en aquesta recerca i producció editorial, ha aconseguit una fita sorprenent: s'ha estalviat de contractar —i pagar— un equip de diversos sociòlegs, un parell d'economistes, un grup de documentalistes per buidar les dades, un estadístic per elaborar-les, algun historiadore, tal vegada un periodista... Pel cap baix, una dotzena d'especialistes cobrant en euros, que haurien suposat un impacte devastador en més d'una partida del pressupost escalenc. Per acabar-ho d'arrodonir, Pere Guanter, ha aconseguit fer la feina sense deixar de banda les seves altes responsabilitats a la Casa de la Vila, per les quals ja cobra a final de mes. Enhorabona!

Narcís Castells i Calzada